

Warszawa, dnia 14 września 2023 r.

Poz. 1872

USTAWA

z dnia 17 sierpnia 2023 r.

o zmianie ustawy o Agencji Mienia Wojskowego oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2061 oraz z 2023 r. poz. 1463) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Art. 4a. Ilekroć w ustawie jest mowa o społecznej inicjatywie mieszkaniowej, należy przez to rozumieć także towarzystwo budownictwa społecznego, o którym mowa w art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 790, 1114, 1463 i 1693).”;

2) w art. 7:

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 7,
- po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) partycypacja w kosztach budowy budynków mieszkalnych wielorodzinnych w społecznej inicjatywie mieszkaniowej utworzonych przez Agencję, w części przeznaczonych do zakwaterowania żołnierzy zawodowych;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 6, 7a, 9, 9a, 11 i 15, Agencja realizuje w zakresie wynikającym z potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.”;

3) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Do zadań Agencji, jako jej zadanie własne, może należeć prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wynikającym z potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.

2. Nie stanowi prowadzenia działalności gospodarczej gospodarowanie przez Agencję powierzonymi i użytecznymi nieruchomościami Skarbu Państwa w ramach zadań własnych wskazanych w art. 7 ust. 1 pkt 1–6, 7a, 9, 9a, 12, 14 i 15.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawę z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych oraz ustawę z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

- 4) w art. 9:
- a) w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9–11 w brzmieniu:
- „9) budowanie, ulepszanie, nabywanie i utrzymywanie obiektów infrastruktury o przeznaczeniu wojskowym, możliwych do wykorzystania również do celów cywilnych i gospodarowanie nimi;
 - 10) wykonywanie jako inwestor powierzonych Agencji przez Ministra Obrony Narodowej zadań w zakresie inwestycji wynikających z potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w tym realizacja inwestycji na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa;
 - 11) realizacja zadań związanych z zapewnieniem zakwaterowania i wyżywienia żołnierzy wojsk obcych stacjonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Agencja, za zgodą Ministra Obrony Narodowej, może, ze środków finansowych pochodzących z przychodów przeznaczonych na realizację zadań Agencji, pożyczek lub kredytów:
- 1) wykonywać jako inwestor powierzone jej przez Ministra Obrony Narodowej zadania w zakresie inwestycji wynikających z potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) nabywać sprzęt powszechnego użytku, sprzęt specjalistyczny i sprzęt wojskowy oraz środki techniczne i materiałowe;
 - 3) nabywać usługi wynikające z potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:
- „2a. Wykonywanie zadań w zakresie inwestycji, o których mowa w ust. 2 pkt 1, następuje na podstawie umowy zawartej przez Agencję z Ministrem Obrony Narodowej albo jednostką organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowaną, określającej w szczególności zakres inwestycji oraz warunki płatności.
- 2b. Przekazanie sprzętu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, na własność urzędowi obsługującemu Ministra Obrony Narodowej albo jednostkom organizacyjnym podległym Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanym następuje na podstawie umowy zawartej przez Agencję z Ministrem Obrony Narodowej albo jednostką organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowaną, określającej także warunki płatności.
- 2c. Realizacja usług, o których mowa w ust. 2 pkt 3, następuje na podstawie umowy zawartej przez Agencję z Ministrem Obrony Narodowej albo jednostką organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowaną, określającej także warunki płatności.”

- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Wykorzystanie i rozliczenie dotacji na realizację zadania wskazanego w art. 9 ust. 1 pkt 9 w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 5, za dany miesiąc następuje w kolejnym miesiącu, po ustaleniu rzeczywistych przychodów i kosztów, z wyłączeniem ostatniego miesiąca roku, w którym wykorzystanie i rozliczenie dotacji następuje do 31 grudnia.”;
- d) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) sfinansowanie realizacji zadań, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2 i 3, w tym spłaty zobowiązań wraz z kosztami ich obsługi.”;
- 7) użyte w art. 34 w pkt 1 w lit. f i w pkt 2 w lit. d, w art. 35 w ust. 3 w pkt 2, w art. 60 w ust. 1 dwukrotnie i w ust. 3, w art. 62 w ust. 3, w art. 63 w ust. 1 i 3, w art. 64 w ust. 2 w pkt 3 oraz w art. 66 w ust. 2 w pkt 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „towarzystwo budownictwa społecznego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „społeczna inicjatywa mieszkaniowa” oraz w art. 62 w ust. 1 i 2 wyrazy „Towarzystwa budownictwa społecznego” zastępuje się wyrazami „Społeczne inicjatywy mieszkaniowe”;
- 8) w art. 35 w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Z funduszu rezerwowego Agencja może.”;
- 9) w art. 41:
- a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
- „7) dłużnik będący osobą fizyczną dokonał dobrowolnej spłaty ich części oraz wniósł o umorzenie pozostałych należności, zaś Agencja oceniła, że skutki zawarcia takiej ugody z dłużnikiem będą dla Agencji korzystniejsze niż wyniki prowadzonych czynności egzekucyjnych.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Ocena skutków zawarcia ugody, o której mowa w ust. 1 pkt 7, następuje w formie pisemnej, z uwzględnieniem okoliczności sprawy, a w szczególności skuteczności dokonanych zajęć w toku prowadzonych czynności egzekucyjnych, czasu ich trwania, kosztów prowadzenia postępowania, składników majątkowych dłużnika oraz jego możliwości finansowych.”;
- c) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) Prezes Agencji – jeżeli łączna kwota należności głównej przysługującej Agencji od dłużnika jest większa niż 35 000 zł.”;
- 10) w art. 46 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
- „7. Minister Obrony Narodowej albo minister właściwy do spraw wewnętrznych albo upoważniony przez Ministra Obrony Narodowej organ wojskowy albo upoważniona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jednostka organizacyjna podległa temu ministrowi może, w drodze decyzji, wycofać z zasobu Agencji rzeczy ruchome przekazane Agencji do zagospodarowania i przekazać je do jednostek organizacyjnych podległych, odpowiednio, Ministrowi Obrony Narodowej albo ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez nich nadzorowanych, jeżeli przemawiają za tym interes państwowy związany z obronnością, bezpieczeństwem państwa lub inne ważne względy publiczne albo ekonomiczne.”;
- 11) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister Obrony Narodowej może zawierać z Agencją umowy o:
- 1) zarządzanie nieruchomościami będącymi w trwałym zarządzie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, niewykorzystywanymi przez te jednostki,
 - 2) realizację dostaw, w tym dostaw w ramach prowadzonych inwestycji wojskowych,
 - 3) wykonywanie jako inwestor powierzonych jej przez Ministra Obrony Narodowej zadań w zakresie inwestycji wynikających z potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 4) świadczenie usług, w tym usług najmu, wypoczynkowych, konferencyjnych i szkoleniowych, ochrony obiektów oraz robót budowlanych i remontowych na rzecz Ministra Obrony Narodowej oraz jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych
- przy czym koszty umów realizowanych na rzecz jednostek nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej ponoszą te jednostki, a w przypadku jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej koszty umów ponoszą właściwi dysponenti środków budżetowych.”;

12) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. Przetargi dotyczące zagospodarowania mienia ruchomego, z zastrzeżeniem art. 54 ust. 3, przeprowadza się, stosując odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych, z wyłączeniem przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 tej ustawy.

2. Agencja podaje do publicznej wiadomości ogłoszenie o przetargu dotyczące zagospodarowania mienia ruchomego co najmniej na 14 dni przed wyznaczonym terminem przetargu.

3. Ogłoszenie o przetargu podlega publikacji na stronie internetowej Agencji i w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji.”;

13) w art. 63 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) przygotowania, prowadzenia i rozliczania zadań inwestycyjnych, w tym projektowania, budowania, sprawowania nadzoru autorskiego, przebudowy i remontów oraz dostaw i usług związanych z tymi zadaniami inwestycyjnymi;

3) przygotowania, prowadzenia i rozliczania usług najmu, wycieczkowych, konferencyjnych i szkoleniowych, ochrony obiektów oraz robót budowlanych i remontowych, a także dostaw i usług z tym związanych.”;

14) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. 1. Agencja, działając w celu zakwaterowania żołnierzy zawodowych, może zawierać ze społecznymi inicjatywami mieszkaniowymi utworzonymi przez Agencję umowy w sprawie partycypacji w kosztach budowy lokali mieszkalnych wybudowanych w ramach przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlanego, na którego pokrycie części kosztów Bank Gospodarstwa Krajowego udzielił społecznej inicjatywie mieszkaniowej kredytu lub przy wykorzystaniu finansowania zwrotnego.

2. Agencja może zawierać ze społecznymi inicjatywami mieszkaniowymi utworzonymi przez Agencję umowy w sprawie partycypacji Agencji w kosztach budowy lokali mieszkalnych w celu nabycia do zasobu Agencji tych lokali wybudowanych w ramach przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlanego. Umowy takie są zawierane w stosunku do lokali wybudowanych bez udziału kredytu udzielonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego lub bez wykorzystania finansowania zwrotnego.

3. Wysokość partycypacji, o której mowa w ust. 1 i 2, warunki dotyczące jej rozliczenia, a także zasady zwrotu jej kosztów w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy partycypacji oraz wysokość spłaconej w części lub w całości kwoty uczestnictwa w kosztach budowy lokali mieszkalnych określa się w umowie w sprawie partycypacji Agencji w kosztach budowy lokali mieszkalnych wybudowanych w ramach przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlanego.

4. Warunki przeniesienia na Agencję prawa własności lokalu mieszkalnego określa umowa przedwstępna w sprawie partycypacji Agencji w kosztach budowy lokali mieszkalnych wybudowanych w ramach przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlanego zawarta w formie aktu notarialnego.

5. Rozliczenie partycypacji, o której mowa w ust. 2, następuje według następujących zasad:

1) rozliczenie partycypacji następuje w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania pozwolenia na użytkowanie i zakończenia inwestycji;

2) cenę lokalu mieszkalnego stanowi koszt budowy tego lokalu z uwzględnieniem wartości rynkowej gruntu, nie niższej niż jego wartość księgowa, oraz nakładów bezpośrednich i pośrednich, z wyłączeniem kosztów kredytu.

6. Agencja nie może bez zgody społecznej inicjatywy mieszkaniowej dokonywać przeniesienia praw i obowiązków wynikających z umowy w sprawie partycypacji w kosztach budowy lokali mieszkalnych wybudowanych w ramach przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlanego.

7. Do rozliczenia partycypacji, o której mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się przepisów rozdziału 4aa oraz rozdziału 4b ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa.”;

15) uchyla się art. 73;

16) w art. 74 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku opróżnienia kwatery lub innego lokalu mieszkalnego na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczony przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji przedstawiciel Agencji, w obecności osoby uprawnionej do zamieszkania w tej kwaterze lub innym lokalu mieszkalnym, sporządza protokół opróżnienia lokalu mieszkalnego.”;

17) w art. 79 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 95% – żołnierzom służby zawodowej, którzy nabyli prawo do emerytury wojskowej, żołnierzom zwolnionym z zawodowej służby wojskowej na skutek upływu okresu pozostawania w dyspozycji, emerytom wojskowym, osobom uprawnionym do wojskowej renty inwalidzkiej oraz członkom rodziny, o których mowa w art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, wspólnie zamieszkującym z żołnierzem, emerytem wojskowym lub rencistą wojskowym w dniu jego śmierci.”;

18) w art. 80 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zryczałtowane koszty, o których mowa w ust. 1, ustala corocznie Prezes Agencji w terminie do 31 marca każdego roku na podstawie prognozowanych kosztów na rok bieżący określanych z uwzględnieniem średnich kosztów poniesionych na ten cel przez Agencję w roku ubiegłym oraz przewidywanych dodatkowych kosztów wynikających z uwarunkowań ekonomicznych, faktycznych i prawnych. Zryczałtowane koszty nie są wliczane do należności z tytułu sprzedaży lokalu mieszkalnego, a w przypadku odstąpienia przez osobę uprawnioną do nabycia lokalu od sprzedaży lokalu mieszkalnego, nie podlegają zwrotowi. Ustalone przez Prezesa Agencji zryczałtowane koszty obowiązują od 1 kwietnia danego roku do 31 marca roku następnego.”;

19) w art. 88 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do lokali mieszkalnych będących w zasobie Zarządu Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji przepisy art. 41, art. 65, art. 67, art. 69–72, art. 74, art. 76–82, art. 85 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”;

20) uchyla się art. 89;

21) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. 1. W przypadku klęski żywiołowej, katastrofy naturalnej, awarii technicznej lub incydentu w cyberprzestrzeni występujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mienie Skarbu Państwa będące w trwałym zarządzie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, a także inne mienie będące we władaniu tych jednostek, niewykorzystywane do realizacji ich zadań, może być przekazane nieodpłatnie, oddane w użytkowanie, najem, dzierżawę, trwałe zarząd, użyczone lub oddane do korzystania na podstawie innego stosunku prawnego jednostkom organizacyjnym, osobom prawnym lub osobom fizycznym w celu likwidacji skutków tej klęski żywiołowej, katastrofy naturalnej, awarii technicznej lub tego incydentu w cyberprzestrzeni – bez pośrednictwa Agencji.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, zgodę na przekazanie mienia wyraża, w drodze decyzji, Minister Obrony Narodowej albo upoważniony przez niego organ wojskowy.”;

22) w art. 91:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Obrony Narodowej może nieodpłatnie przekazywać na własność, bez pośrednictwa Agencji, mienie ruchome Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 1 pkt 2 lit. a, w tym produkty lecznicze i wyroby medyczne oraz środki biobójcze i suplementy diety, będące do dnia przekazania we władaniu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych:

- 1) państwowym jednostkom organizacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego, państwowym i samorządowym instytucjom kultury, muzeom, państwowym i samorządowym szkołom publicznym i uczelniom publicznym – na cele związane z ich działalnością,
- 2) organizacjom pozarządowym prowadzącym działalność pożytku publicznego, ze szczególnym uwzględnieniem zadań związanych z obronnością państwa i działalnością Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz porządkiem i bezpieczeństwem publicznym – na cele związane z ich działalnością statutową – posiadającym siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek tych podmiotów.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przekazanie produktów leczniczych i wyrobów medycznych oraz środków biobójczych i suplementów diety, będących do dnia przekazania we władaniu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, odbywa się na podstawie wniosku złożonego do Ministra Obrony Narodowej albo jednostki organizacyjnej upoważnionej przez niego do podejmowania decyzji w przedmiotowej sprawie.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2022 r. poz. 2528 oraz z 2023 r. poz. 347, 658, 1429 i 1834) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 15c otrzymuje brzmienie:

„Art. 15c. 1. Okres pełnienia czynnej służby wojskowej z wyłączeniem zawodowej służby wojskowej oraz terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie dolicza się, na wniosek emeryta uprawnionego do emerytury, do wysługi emerytalnej.

2. Doliczenie, o którym mowa w ust. 1, następuje w ten sposób, że emerytura wzrasta o 2,6% podstawy wymiaru za każdy rok pełnienia czynnej służby wojskowej z wyłączeniem zawodowej służby wojskowej oraz terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie, a jeżeli okres ten był krótszy niż rok, to wskaźnik ten przelicza się proporcjonalnie za każdy dzień tej służby.

3. Okresy, o których mowa w ust. 1, dolicza się do wysługi emerytalnej, jeżeli emerytura wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru.

4. Ponowne ustalenie wysokości emerytury przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek zgłoszony przez emeryta nie wcześniej niż po zakończeniu tej służby.”;

2) art. 18g otrzymuje brzmienie:

„Art. 18g. 1. Okres pełnienia czynnej służby wojskowej z wyłączeniem zawodowej służby wojskowej oraz terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie dolicza się, na wniosek emeryta uprawnionego do emerytury, do wysługi emerytalnej.

2. Doliczenie, o którym mowa w ust. 1, następuje w ten sposób, że emerytura wzrasta o 3% podstawy wymiaru za każdy rok pełnienia czynnej służby wojskowej z wyłączeniem zawodowej służby wojskowej oraz terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie, a jeżeli okres ten był krótszy niż rok, to wskaźnik ten przelicza się proporcjonalnie za każdy dzień tej służby.

3. Okresy, o których mowa w ust. 1, dolicza się do wysługi emerytalnej, jeżeli emerytura wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru.

4. Ponowne ustalenie wysokości emerytury przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek zgłoszony przez emeryta nie wcześniej niż po zakończeniu tej służby.”;

Art. 3. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1623) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Przepisów ust. 1–3 i 7 nie stosuje się do żołnierza, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4a.”;

2) w art. 36 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wzrost miesięcznej opłaty za używanie 1 m² powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych zajmowanych przez:

- 1) żołnierzy zawodowych,
- 2) emerytów wojskowych,
- 3) rencistów wojskowych,
- 4) wdowy po żołnierzach zawodowych, emerytach wojskowych lub rencistach wojskowych,
- 5) dzieci żołnierzy zawodowych do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, nie dłużej jednak niż do dnia ukończenia 25. roku życia, chyba że przed tym dniem stały się niezdolne do pracy oraz samodzielnej egzystencji i nie zawarły związku małżeńskiego

– nie może przewyższać wskaźnika waloryzacji określonego na dany rok w decyzji Ministra Obrony Narodowej wydanej do końca I kwartału.

2b. Kalkulowane koszty utrzymania lokali mieszkalnych, które są zajmowane przez osoby wymienione w ust. 2a, pomniejszone o przychody należne z tytułu opłat za używanie lokali są pokrywane z dotacji podmiotowej, o której mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego.”;

- 3) w art. 48d:
- a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pobierającemu świadczenia, o których mowa w art. 291 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347, 641, 1615 i 1834);”;
 - b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku skierowania żołnierza otrzymującego świadczenie mieszkaniowe do wykonywania zadań służbowych poza garnizon pełnienia służby, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, żołnierzowi przysługuje świadczenie mieszkaniowe w wysokości określonej dla garnizonu, z którego żołnierz został skierowany do wykonywania zadań służbowych poza garnizon pełnienia służby.”;
 - c) ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

 - 1) wysokość stawki podstawowej i współczynnik świadczenia mieszkaniowego dla każdego garnizonu, uwzględniając cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych w garnizonie oraz szczególne znaczenie garnizonu dla obronności kraju;
 - 2) uśrednione koszty utrzymania miejsca zakwaterowania, uwzględniając koszty utrzymania obiektów koszarowych kompleksów wojskowych obliczone na podstawie danych z roku poprzedniego.”;
- 4) w art. 51:
- a) w ust. 6 skreśla się wyrazy „i 2”;
 - b) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Dyrektor oddziału regionalnego właściwy dla garnizonu, w którym żołnierz pełni służbę wojskową, kieruje żołnierza do zamieszkiwania w internacie albo kwaterze internatowej w formie czynności materialno-technicznej.

8. Dyrektor oddziału regionalnego właściwy dla garnizonu, w którym żołnierz pełni służbę wojskową, odmawia przydzielenia miejsca w internacie albo kwaterze internatowej, w drodze decyzji administracyjnej.

9. W przypadku osób innych niż żołnierze zawodowi skierowanie do zamieszkiwania w internacie albo kwaterze internatowej i odmowa przydzielenia miejsca w internacie albo kwaterze internatowej następują w formie czynności materialno-technicznej.”;
- 5) art. 53:
- a) w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) od 7 do 10 m² – dla zajmujących stanowiska służbowe od stopnia etatowego szeregowego (marynarza) do stopnia etatowego starszego szeregowego specjalisty (starszego marynarza specjalisty) włącznie,”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Koszty zajmowania przez żołnierzy zawodowych miejsc w internacie lub kwaterze internatowej obejmują koszty utrzymania 1 m² powierzchni użytkowej, w tym koszty zużycia materiałów i energii, usług obcych, podatków i opłat, wynagrodzeń, świadczeń, ubezpieczeń społecznych i innych pozostałych, odpisu na fundusz remontowy w skali roku oraz koszty zarządu.”;
 - c) po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. Dyrektor oddziału regionalnego w przypadku niedysponowania zasobem spełniającym kryterium przydzielenia żołnierzowi miejsca w internacie albo kwaterze internatowej odpowiadającego normie powierzchni użytkowej podstawowej w zależności od zajmowanego stanowiska służbowego może przydzielić żołnierzowi miejsce w internacie albo kwaterze internatowej o większej powierzchni użytkowej podstawowej niż powierzchnia maksymalna, o której mowa w ust. 2 pkt 1. W takiej sytuacji żołnierz nie ponosi z tego tytułu opłat. W przypadku pozyskania zasobu spełniającego kryterium przydzielenia żołnierzowi miejsca w internacie albo kwaterze internatowej odpowiadającego normie powierzchni użytkowej podstawowej, dyrektor oddziału regionalnego przydziela żołnierzowi miejsce w internacie albo kwaterze internatowej spełniające to kryterium. Żołnierz może odmówić przyjęcia tego miejsca. W takim przypadku ponosi opłatę za nadwyżkę powierzchni użytkowej podstawowej zajmowanego miejsca, począwszy od dnia przydzielenia miejsca w internacie albo kwaterze internatowej zgodnego z uprawnieniami.

4c. Dyrektor oddziału regionalnego w przypadku niedysponowania zasobem spełniającym kryterium przydzielenia żołnierzowi miejsca w internacie albo kwaterze internatowej odpowiadającego normie powierzchni użytkowej podstawowej w zależności od zajmowanego stanowiska służbowego może przydzielić żołnierzowi miejsce w internacie albo kwaterze internatowej o mniejszej powierzchni użytkowej podstawowej niż powierzchnia minimalna, o której mowa w ust. 2 pkt 1. W takiej sytuacji żołnierz wyraża pisemną zgodę na przydzielenie takiego miejsca. W przypadku pozyskania miejsca zgodnego z uprawnieniami dyrektor oddziału regionalnego przydziela żołnierzowi normatywne miejsce w internacie albo kwaterze internatowej.”,

d) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sposób ustalania opłat za zajmowanie miejsca w internacie lub kwaterze internatowej, terminy i sposób pobierania tych opłat, a także wzór kalkulacji rocznej kosztów utrzymania 1 m² powierzchni użytkowej miejsca w internacie lub kwaterze internatowej,”,

e) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustalanie opłat za zajmowanie miejsc w kwaterze internatowej lub w internacie uwzględniało kalkulację kosztów utrzymania takiej kwatery lub internatu oraz jednolitość ustalania kalkulacji tych kosztów;”;

6) w art. 53a:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „, , o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2,” zastępuje się wyrazem „zawodowych,”,

– w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) żołnierza zawodowego, którego prawo do zakwaterowania jest realizowane przez przydział kwatery albo innego lokalu mieszkalnego w miejscowości innej niż ta, w której żołnierz pełni służbę, lub miejscowości pobliskiej.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku wystąpienia potrzeb żołnierzy, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, osoby wymienione w ust. 1 są obowiązane opróżnić miejsce w internacie albo kwaterze internatowej w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. W sytuacji niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 3, osoby wymienione w ust. 1 są zobowiązane uiszczać odszkodowanie w wysokości 150% opłaty za korzystanie z internatu albo kwatery internatowej. Przepisy art. 37 i art. 41 ust. 6 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 78a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Osoba fizyczna inna niż wskazana w art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego, która zajmuje lokal mieszkalny na podstawie umowy najmu, uiszcza opłaty za używanie lokalu mieszkalnego i opłaty pośrednie na zasadach i w wysokości określonych w art. 36 ust. 1 i 3.”;

8) w art. 78b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do lokali mieszkalnych będących w zasobie Zarządu Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji przepisy art. 36 ust. 1 i 3 oraz art. 37 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wartość odtworzeniową lokali mieszkalnych będących w zasobie Zarządu Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji stanowi iloczyn powierzchni użytkowej danego lokalu oraz wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1 m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725), obowiązującego na dzień 1 stycznia danego roku.”;

9) w art. 78c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do lokali mieszkalnych będących w zasobie Zarządu Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji przepisy art. 31, art. 41, art. 44a, art. 45, art. 48a i art. 48b stosuje się odpowiednio.”;

10) w art. 78d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do internatów i kwater internatowych będących w zasobie Zarządu Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji przepisy art. 51, art. 53 ust. 2 i 4 oraz art. 53a stosuje się odpowiednio.”;

11) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Kto wbrew przepisom ustawy zajmuje samowolnie kwaterę lub lokal mieszkalny albo lokal będący w Zarządzie Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych albo oddaje je w podnajem lub użycza, podlega karze grzywny.

2. Osoba przebywająca w kwaterze lub lokalu mieszkalnym albo lokalu będącym w Zarządzie Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, która w sposób złośliwy lub uporczywy zakłóca osobom zamieszkującym w danym budynku korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego lub pomieszczeń przynależnych do tego lokalu,

podlega karze grzywny.

3. Kto, będąc obowiązany do zwolnienia zajmowanej kwatery albo innego lokalu mieszkalnego, opróżnia je bez zawiadomienia o tym odpowiednio Agencji albo Zarządu Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji,

podlega karze grzywny.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn. zm.²⁾) w art. 11b:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W celu zaspokajania dodatkowych potrzeb zdrowotnych osób, o których mowa w art. 287 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, uwzględniając w szczególności stan dostępności świadczeń opieki zdrowotnej, Minister Obrony Narodowej, w zakresie posiadanych środków, może finansować z budżetu państwa, z części, której jest dysponentem, świadczenia gwarantowane.”;

2) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Świadczenia gwarantowane, o których mowa w ust. 1 i 1a, podlegają odpowiednio dofinansowaniu lub finansowaniu na podstawie umowy zawartej między Ministrem Obrony Narodowej a świadczeniodawcą, dla którego jest on podmiotem tworzącym.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 342, 497 i 1195) w art. 4 pkt 55 otrzymuje brzmienie:

„55) żołnierze zawodowi zajmujący stanowiska służbowe o stopniach etatowych pułkowników (komandorów) i generałów (admirałów) oraz zajmujący stanowiska służbowe Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji oraz szefów wojskowych centrów rekrutacji.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, 1273, 1407, 1429, 1641 i 1693) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 42 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wydatków finansowanych ze środków finansowych, o których mowa w art. 77a ust. 1.”;

2) po art. 77 dodaje się art. 77a w brzmieniu:

„Art. 77a. 1. Środki finansowe uzyskane przez Skarb Państwa na zagranicznym rynku finansowym z tytułu instrumentu bezpośrednio finansującego wydatki budżetu państwa na zakup towarów lub usług od przedsiębiorcy zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470), w szczególności kredytów i pożyczek, stanowią przychód budżetu państwa. Do środków tych nie stosuje się przepisów art. 196 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 197.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2674 i 2770 oraz z 2023 r. poz. 605, 650, 658, 1234, 1429, 1675, 1692, 1733 i 1831.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przychód i wydatek budżetu państwa powstają z dniem spełnienia przez podmiot finansujący świadczenia z tytułu instrumentu finansującego, o którym mowa w ust. 1, przy czym kwota wydatku budżetu państwa jest równa kwocie przychodu budżetu państwa.

3. Kwota wydatku budżetu państwa na zakup towarów lub usług, o których mowa w ust. 1, jest ujmowana w części budżetowej, w ramach której jest dokonywany ten zakup.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2023 r. poz. 622, 1123, 1234, 1312 i 1560) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 86:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W jednostce organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2, są przeprowadzane badania psychologiczne w zakresie określonym odpowiednio w art. 83 ust. 1, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 1 i 2.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednostki, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 83 ust. 1 pkt 2, zawiadamiają marszałka województwa o rozpoczęciu działalności pracowni psychologicznych albo rozpoczęciu działalności jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2, najpóźniej na 14 dni przed dniem jej rozpoczęcia.”,

c) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oznaczenie i adres pracowni psychologicznej albo jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2;”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Marszałek województwa prowadzi ewidencję jednostek, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 83 ust. 1 pkt 2. W ewidencji umieszcza się dane, o których mowa w ust. 3, numer jednostki w tej ewidencji oraz numer ewidencyjny pracowni psychologicznej albo jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2.”,

e) w ust. 5 po wyrazach „w ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”,

f) w ust. 6:

– we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „w ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”,

– w pkt 2 po wyrazie „psychologicznej” dodaje się wyrazy „albo działalności jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2”,

g) w ust. 7 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „w ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”;

2) w art. 87:

a) w ust. 4 w pkt 5 po wyrazie „psychologicznej” dodaje się wyrazy „albo jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2”,

b) w ust. 6 w pkt 1 w lit. a po wyrazie „psychologicznej” dodaje się wyrazy „albo jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2”.

Art. 8. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, 1088, 1234 i 1672) w art. 447 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) żołnierzami powołanymi do dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej, o której mowa w art. 95 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347, 641, 1615 i 1834), lub żołnierzami zawodowymi pełniącymi służbę wojskową w uczelni wojskowej, w której pobierają naukę.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1006) w art. 73a:

1) wyrazy „art. 137c ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 137c ust. 6”;

2) wyrazy „art. 54a ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 54a ust. 5”.

Art. 10. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347, 641, 1615 i 1834) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) jednostce organizacyjnej – należy przez to rozumieć jednostkę podległą Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowaną, z wyłączeniem urzędu obsługującego Ministra Obrony Narodowej;”;
 - b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) jednostce wojskowej – należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną Sił Zbrojnych oraz komórkę organizacyjną, funkcjonującą na podstawie nadanego przez Ministra Obrony Narodowej etatu, posługującą się pieczęcią urzędową z godłem Rzeczypospolitej Polskiej i nazwą (numerem) jednostki wojskowej;”;
 - c) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) pracownikowi resortu obrony narodowej – należy przez to rozumieć pracownika albo członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego w jednostce wojskowej, jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej oraz członka korpusu służby cywilnej albo pracownika zatrudnionego w urzędzie obsługującym Ministra Obrony Narodowej;”;
 - d) w pkt 36 po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:

„ba) odbycie dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej i przeniesienie do rezerwy osoby, która ją odbyła;”;
- 2) w art. 19 w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku gdy pracownik ten był zatrudniony u dotychczasowego pracodawcy na czas nieokreślony, nie stosuje się do niego przepisu art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1691 oraz z 2023 r. poz. 1195 i 1598).”;
- 3) w art. 27 w ust. 2 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:
 - „1) warunki i tryb planowania i finansowania zadań wykonywanych w ramach przygotowań obronnych państwa realizowanych przez organy administracji rządowej, organy samorządu terytorialnego i przedsiębiorców, sposób ich nakładania oraz właściwość organów w tych sprawach, w tym ujętych w planowaniu operacyjnym i programach obronnych,
 - 2) organizację i tryb przygotowania systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, sposób realizacji zadań przez organy władzy publicznej w tych sprawach oraz ich funkcjonowanie na stanowiskach kierowania,
 - 3) stany gotowości obronnej państwa, warunki i tryb ich wprowadzania, czynności służące utrzymywaniu stałej gotowości obronnej państwa, a także realizowane po podwyższeniu stanu gotowości obronnej państwa, organizację systemu stałych dyżurów na potrzeby podwyższania gotowości obronnej państwa i czynności podejmowane przez poszczególne organy w zakresie tworzenia systemu stałych dyżurów na potrzeby podwyższania gotowości obronnej państwa;”;
- 4) w art. 35 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) może tworzyć, przekształcać i znosić ośrodki zamiejscowe wojskowych centrów rekrutacji lub Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji oraz określać ich siedziby i terytorialny zasięg działania, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności funkcjonowania wojskowych centrów rekrutacji oraz Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji.”;
- 5) w art. 36 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Rada Ministrów, uwzględniając potrzeby obronne Rzeczypospolitej Polskiej, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej w sprawach obrony państwa, co 4 lata określa, w drodze uchwały, szczegółowe kierunki przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych na kolejny 15-letni okres planistyczny, stosownie do zasad planowania obronnego w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego na podstawie;”;
- 6) w art. 41 w ust. 3:
 - a) w pkt 3 po wyrazach „w art. 45 ust. 2” dodaje się wyrazy „oraz art. 45b ust. 1”;
 - b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) spłatę zobowiązań wynikających z transakcji zabezpieczających, o których mowa w art. 45c.”;

- 7) w art. 42 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) roczną strategię w zakresie zarządzania środkami Funduszu, uwzględniającą planowane na dany rok transakcje zabezpieczające, o których mowa w art. 45c, i strukturę takich transakcji.”;
- 8) po art. 45a dodaje się art. 45b i art. 45c w brzmieniu:
- „Art. 45b. 1. W przypadku objęcia zobowiązań Banku Gospodarstwa Krajowego, o których mowa w art. 45 ust. 1 lub art. 45a ust. 1, gwarancją podmiotu innego niż Skarb Państwa zobowiązania wynikające z tej gwarancji są objęte gwarancją Skarbu Państwa reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jeżeli z oświadczenia Banku Gospodarstwa Krajowego złożonego ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wynika, że gwarancja Skarbu Państwa jest warunkiem zaciągnięcia przez Bank Gospodarstwa Krajowego zobowiązań, o których mowa w art. 45 ust. 1 lub art. 45a ust. 1.
2. Gwarancja Skarbu Państwa, o której mowa w ust. 1, jest udzielana do wysokości 100% zobowiązania wynikającego z gwarancji podmiotu innego niż Skarb Państwa, o której mowa w ust. 1, 100% odsetek od wypłaconego zobowiązania z tytułu tej gwarancji oraz 100% kosztów bezpośrednio związanych z tą gwarancją.
3. Do gwarancji Skarbu Państwa, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 45 ust. 3, 5–7, 9 i 10.
- Art. 45c. Bank Gospodarstwa Krajowego może zawierać transakcje zabezpieczające ryzyko walutowe oraz ryzyko stopy procentowej dotyczące zaciąganych zobowiązań finansowych, o których mowa w art. 45 ust. 1 i art. 45a ust. 1.”;
- 9) w art. 48 w ust. 4 skreśla się wyrazy „wysokość oraz”;
- 10) w art. 59 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Osoby:
- 1) w stosunku do których orzeczono całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników,
 - 2) całkowicie niezdolne do pracy oraz niezdolne do samodzielnej egzystencji lub uznane za całkowicie niezdolne do pracy na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
 - 3) zaliczone do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności albo o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych
- można zwolnić z obowiązku osobistego stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej w przypadku skutecznego doręczenia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) orzeczenia albo wypisu z treści orzeczenia stwierdzającego tę niezdolność lub niepełnosprawność, na podstawie którego można określić zdolność tych osób do czynnej służby wojskowej, oraz poinformowania szefa wojskowego centrum rekrutacji na piśmie albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną o tym doręczeniu.”;
- 11) w art. 62:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Badania psychologiczne polegają na przeprowadzeniu wywiadu psychologicznego i kończą się wydaniem zaświadczenia o braku lub istnieniu przeciwwskazań do pełnienia służby wojskowej.”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku osób, o których mowa w art. 59 ust. 1a, komisja lekarska, jeżeli jest to możliwe, wydaje orzeczenie o całkowitej lub częściowej niezdolności do czynnej służby wojskowej na podstawie orzeczenia albo wypisu z treści orzeczenia stwierdzającego niezdolność lub niepełnosprawność.”;
 - c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy nie można określić zdolności do służby wojskowej na podstawie orzeczenia albo wypisu z treści orzeczenia stwierdzającego niezdolność lub niepełnosprawność, wójt (burmistrz, prezydent miasta) wzywa osobę do osobistego stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej.”;

12) w art. 63:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pracodawcy udzielają zwolnienia od pracy, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia, lekarzom i psychologom wchodzącym w skład powiatowych i wojewódzkich komisji lekarskich oraz pielęgniarkom lub ratownikom medycznym, wyznaczonym do powiatowych komisji lekarskich w przypadku konieczności ich udziału w pracach komisji w godzinach pracy zawodowej.

2. Osobom wchodzącym w skład komisji lekarskich orzekających o zdolności do służby wojskowej osób stawiających się do kwalifikacji wojskowej oraz pielęgniarkom lub ratownikom medycznym przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za pracę związaną z określeniem zdolności tych osób do służby wojskowej, wykonywaną poza godzinami pracy zawodowej, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia zgodnie z ust. 1.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania dodatkowego wynagrodzenia osób wchodzących w skład komisji lekarskich orzekających o stopniu zdolności do służby wojskowej osób stawiających się do kwalifikacji wojskowej oraz pielęgniarek lub ratowników medycznych, wyznaczonych do powiatowych komisji lekarskich, mając na względzie maksymalną wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 3.”

13) w art. 70:

a) w ust. 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) Dyrektora Generalnego urzędu obsługującego Ministra Obrony Narodowej,”

b) w ust. 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) Dyrektor Generalny urzędu obsługującego Ministra Obrony Narodowej;

1b) kierownik komórki organizacyjnej właściwej do spraw pracowników zatrudnionych w urzędzie obsługującym Ministra Obrony Narodowej;”

14) w art. 71:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osób podlegających rejestracji, kwalifikacji wojskowej, obowiązkowi służby wojskowej oraz osób dobrowolnie zgłaszających się do służby wojskowej, a także podlegających innemu rodzajowi obowiązku obrony albo spełniających ten obowiązek oraz kandydatów do zawodowej służby wojskowej ubiegających się o przyjęcie na uczelnię wojskową lub uczelnię inną niż uczelnia wojskowa oraz kształcących się na tych uczelniach, którzy nie ukończyli 18. roku życia;”

b) ust. 8–10 otrzymują brzmienie:

„8. W odniesieniu do żołnierzy i osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, ewidencję wojskową prowadzi się do dnia podlegania obowiązkowi pełnienia służby wojskowej, o którym mowa w art. 5 ust. 1, albo do dnia:

- 1) zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, jeżeli dzień ten wypada później niż dzień podlegania obowiązkowi pełnienia służby wojskowej;
- 2) uprawomocnienia się orzeczenia o trwałej i całkowitej niezdolności do służby wojskowej w czasie pokoju oraz w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;
- 3) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 4) zgonu.

9. W odniesieniu do pracowników resortu obrony narodowej ewidencję wojskową prowadzi się do dnia rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku pracy.

10. Dane żołnierzy i osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, gromadzone i przetwarzane w ewidencji wojskowej przechowuje się do dnia, w którym upływa okres 10 lat od końca roku kalendarzowego, w którym osoby te kończą 60 lat życia, a w przypadku żołnierzy posiadających stopień podoficerski albo oficerski – 63 lata życia, albo od dnia zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej, jeżeli został on zwolniony w roku kalendarzowym, w którym kończył więcej niż 60 lat życia, a w przypadku żołnierza posiadającego stopień podoficerski albo oficerski – więcej niż 63 lata życia.”

15) w art. 75 po wyrazach „sposób prowadzenia ewidencji wojskowej” dodaje się wyrazy „, w tym wzory dokumentów, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1 i 3–8”;

16) w art. 78:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy wojskowe wyposażają żołnierzy w czynnej służbie wojskowej oraz osoby pełniące służbę w jednostkach zmilitaryzowanych przydzielonych do Sił Zbrojnych, pracowników resortu obrony narodowej, cywilny personel medyczno-sanitarny Sił Zbrojnych, osoby cywilne towarzyszące Siłom Zbrojnym, personel organizacji „Polski Czerwony Krzyż” i innych ochotniczych organizacji pomocy, osoby cywilne wykonujące czynności duszpasterskie oraz inne osoby określone prawem międzynarodowym w karty i tabliczki tożsamości.”,

b) w ust. 4:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wskazanie rodzaju Sił Zbrojnych lub nazwę instytucji (organizacji);”,

– w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 i 13 w brzmieniu:

„12) numer tabliczki tożsamości;

13) datę ważności lub wystawienia karty.”,

c) w ust. 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) oznaczenie „SIŁY ZBROJNE RP”;”;

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Na tabliczce tożsamości wydawanej w czasie mobilizacji i w czasie wojny umieszcza się wyłącznie dane, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 1a.”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje oraz wzory kart i tabliczek tożsamości, sposób i tryb wnioskowania o wydanie karty i tabliczki tożsamości, wzór wniosku o wydanie karty i tabliczki tożsamości oraz organy właściwe do wnioskowania o ich wydanie,
- 2) sposób dokonywania wpisów w karcie i na tabliczce tożsamości oraz tryb i organy właściwe do ich deponowania, wydawania i ewidencjonowania,
- 3) tryb i przypadki wydawania kart i tabliczek tożsamości, a także przyczyny i tryb ich wymiany, zwrotu, unieważniania oraz postępowania w przypadku ich zniszczenia lub utraty,
- 4) wzór rozkazu wyjazdu

– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności i jednolitości postępowania w sprawie wydawania kart i tabliczek, ich ewidencjonowania, wymiany i zwrotu, a także rodzaj karty i tabliczki tożsamości w zależności od przypadku ich wydania, a także konieczność zapewnienia jednolitego stosowania wzoru rozkazu wyjazdu.”;

17) w art. 80:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wskazania we wniosku o powołanie do służby wojskowej uprawnień lub kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 pkt 4, szef wojskowego centrum rekrutacji podpisuje z osobą ubiegającą się o powołanie do służby wojskowej umowę określającą w szczególności:

- 1) rodzaj uprawnień lub kwalifikacji nabywanych przed powołaniem do tej służby lub w trakcie jej pełnienia;
- 2) sposób nabycia uprawnień lub kwalifikacji i czas ich nabywania;
- 3) sposób i wysokość pokrywania kosztów nabycia uprawnień lub kwalifikacji, w tym kosztów egzaminów;
- 4) wysokość i sposób zwrotu kosztów nabycia uprawnień lub kwalifikacji w przypadku rezygnacji tej osoby z ubiegania się o powołanie do dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej lub zakończenia służby przed upływem okresu, na jaki nastąpiło powołanie do tej służby.”,

b) w ust. 4 uchyla się pkt 3;

18) w art. 81 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazach „o powołanie do zawodowej służby wojskowej” dodaje się wyrazy „lub dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej w trakcie kształcenia, o której mowa w art. 95 ust. 4”;

19) w art. 82 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku powołania do zawodowej służby wojskowej lub dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej w trakcie kształcenia, o której mowa w art. 95 ust. 4, oraz gdy jest niezbędne skierowanie osoby ubiegającej się o powołanie do służby wojskowej do wojskowej komisji lekarskiej w celu wykonania dodatkowych badań.”;

20) w art. 84:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku żołnierzy odbywających dobrowolną zasadniczą służbę wojskową, którzy złożyli wniosek o powołanie do zawodowej służby wojskowej, do wojskowej komisji lekarskiej kieruje dowódca jednostki wojskowej.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Członek składu orzekającego wojskowej komisji lekarskiej może zgłosić na piśmie sprzeciw wobec projektu orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej.”;

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku uchylecia orzeczenia sprawę rozpatruje ponownie w pierwszej instancji wojskowa komisja lekarska wyznaczona odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej albo wojskową komisję lekarską będącą organem wyższego stopnia, która wydaje orzeczenie zgodnie z zaleceniami, o których mowa w ust. 11.”;

21) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. 1. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia:

- 1) tworzy, przekształca i znosi wojskowe komisje lekarskie, określa ich siedziby, zasięg działania oraz właściwość,
- 2) może tworzyć, przekształcać i znosić filie wojskowych komisji lekarskich oraz określać ich siedziby

– kierując się koniecznością zapewnienia sprawności funkcjonowania wojskowych komisji lekarskich oraz postępowania orzeczniczego.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb udzielania zamówień na badania diagnostyczne i konsultacje specjalistyczne na potrzeby orzekania przez wojskowe komisje lekarskie, kierując się koniecznością zapewnienia równego traktowania podmiotów leczniczych oraz przejrzystości i sprawności postępowania w zakresie udzielania tych zamówień.”;

22) w art. 87:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wojskowej komisji lekarskiej nie kieruje się w celu określenia zdolności do zawodowej służby wojskowej osób, wobec których wydano ostateczne orzeczenie ustalające trwałą i całkowitą niezdolność do czynnej służby wojskowej w czasie pokoju oraz w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.”;

b) w ust. 3 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) tryb postępowania wojskowych komisji lekarskich, w tym tryb zgłaszania sprzeciwu wobec projektu orzeczenia komisji lekarskiej.”;

23) w art. 88 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobę powoływaną na jej wniosek do czynnej służby wojskowej poddaje się badaniom psychologicznym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań do pełnienia czynnej służby wojskowej.”;

24) w art. 91 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) centrach szkolenia – w przypadku kształcenia na potrzeby korpusu oficerów zawodowych absolwentów studiów wyższych posiadających tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, w ramach kursu oficerskiego.”;

25) w art. 95:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2g w brzmieniu:

„2a. Kandydatem do zawodowej służby wojskowej ubiegającym się o przyjęcie na uczelnię wojskową lub uczelnię inną niż uczelnia wojskowa może być również osoba, która nie ukończyła 18. roku życia, jeżeli wiek 18 lat osiągnie do końca roku kalendarzowego, w którym jest prowadzone postępowanie rekrutacyjne.

2b. Przystąpienie do postępowania rekrutacyjnego, o którym mowa w art. 81, oraz postępowania rekrutacyjnego w uczelni wojskowej lub w uczelni innej niż uczelnia wojskowa przez osobę, o której mowa w ust. 2a, następuje za pisemną zgodą jej przedstawicieli ustawowych.

2c. Zgoda, o której mowa w ust. 2b, obejmuje wszystkie czynności podejmowane w ramach postępowania rekrutacyjnego, w tym w szczególności poddanie się przez osobę, o której mowa w ust. 2a, badaniom lekarskim i psychologicznym bez udziału przedstawicieli ustawowych.

2d. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 2a, nie ukończyła 18. roku życia w dniu wydania orzeczenia przez wojskową komisję lekarską oraz orzeczenia psychologicznego, orzeczenia te doręcza się przedstawicielom ustawowym.

2e. Wniosek, o którym mowa w art. 80 ust. 1, osoba, o której mowa w ust. 2a, składa po ukończeniu 18. roku życia.

2f. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w art. 80 ust. 1, albo niepowołania do dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej pełnionej na czas kształcenia w uczelni wojskowej w terminie do zakończenia pierwszego semestru osobę, o której mowa w ust. 2a, skreśla się z listy studentów.

2g. Osobie, o której mowa w ust. 2a, przyjętej na uczelnię wojskową lub uczelnię inną niż uczelnia wojskowa przysługuje bezpłatne wyżywienie i zakwaterowanie, jednak nie dłużej niż do końca pierwszego semestru.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Żołnierz po powołaniu do zawodowej służby wojskowej, w przypadku dalszego kształcenia w uczelni wojskowej, szkole podoficerskiej, centrum lub ośrodku szkolenia, nabywa uprawnienia przewidziane dla żołnierzy zawodowych, z wyłączeniem uprawnień wskazanych w art. 105, art. 189, art. 236, art. 275 ust. 2, art. 276 ust. 1 pkt 4–6 i ust. 2–4, art. 277 pkt 3 i 4, art. 281, art. 284, art. 286, art. 289, art. 293 i art. 298. Przepis art. 336 stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11. Kandydat do zawodowej służby wojskowej po jego powołaniu do dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej oraz żołnierz zawodowy mogą równocześnie pobierać naukę w uczelni innej niż uczelnia wojskowa.

12. Żołnierze, o których mowa w ust. 11, odbywają szkolenie wojskowe w czasie przerw wakacyjnych oraz pozostają na zaopatrzeniu wybranej uczelni wojskowej.”;

26) w art. 96 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach dotyczących uposażenia i innych należności pieniężnych żołnierzy, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 433–435, art. 440, art. 469, art. 471–475, art. 476 ust. 1, art. 477, art. 478, art. 481, art. 482, art. 484–487 oraz przepisy wydane na podstawie art. 445 ust. 15 i art. 473 ust. 8.”;

27) w art. 101 w ust. 1 wyrazy „w rozporządzeniu wydanym” zastępuje się wyrazami „w przepisach wydanych”;

28) w art. 102 w pkt 6 skreśla się wyraz „zawodową”;

29) w art. 107 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sposób ustalania kosztów związanych z pobieraniem nauki przez żołnierza zawodowego pełniącego służbę w uczelni wojskowej, szkole podoficerskiej, jednostce wojskowej, centrum lub ośrodku szkolenia oraz tryb zwrotu tych kosztów”;

30) w art. 112 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Miesięczna wysokość stypendium wynosi 50% uposażenia zasadniczego żołnierza odbywającego dobrowolną zasadniczą służbę wojskową, obowiązującego w miesiącu, za który przyznano stypendium.”;

31) w art. 119 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych, o których mowa w art. 201 ust. 2.”;

32) w art. 127 w ust. 1 skreśla się wyrazy „służby w pasywnej rezerwie oraz”;

33) w art. 131:

a) w ust. 2 wyrazy „55 roku” zastępuje się wyrazami „60. roku”;

b) w ust. 3 wyrazy „55 roku” zastępuje się wyrazami „60. roku”;

34) w art. 135 w ust. 3 w pkt 2 lit. c oznacza się jako lit. b;

35) w art. 137:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, odbywa się za zgodą Ministra Obrony Narodowej oraz ministra nadzorującego daną służbę, w trybie powołania do zawodowej służby wojskowej, z zachowaniem ciągłości służby. Okresy pełnienia służby w służbach, o których mowa w ust. 1, zalicza się do okresów służby wojskowej, od których są uzależnione uprawnienia przewidziane w niniejszej ustawie.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej nadaje funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, z dniem jego stawienia się do pełnienia zawodowej służby wojskowej, stopień wojskowy równorzędny z posiadanym stopniem w odpowiedniej służbie zgodnie z art. 135.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do zdolności fizycznej lub psychicznej funkcjonariusza do pełnienia zawodowej służby wojskowej, Minister Obrony Narodowej może zawnieoskować do uzgodnionego z funkcjonariuszem szefa wojskowego centrum rekrutacji o skierowanie tego funkcjonariusza do wojskowej komisji lekarskiej lub o przeprowadzenie badań psychologicznych.”;

36) art. 138 otrzymuje brzmienie:

„Art. 138. 1. Osoba posiadająca stopień policyjny, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego, powołana na jej wniosek albo za jej zgodą do zawodowej służby wojskowej lub terytorialnej służby wojskowej, otrzymuje, z dniem jej stawienia się do pełnienia czynnej służby wojskowej, stopień wojskowy równorzędny z posiadanym stopniem w danej służbie zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 139. W przypadku oficerów stopień wojskowy nadaje tej osobie Minister Obrony Narodowej, a w pozostałych przypadkach – organ właściwy do powołania do zawodowej służby wojskowej.

2. Okres pełnienia służby w służbach, o których mowa w ust. 1, zalicza się do okresów służby wojskowej, od których jest uzależnione nabycie prawa lub wysokość należności pieniężnych określonych w niniejszej ustawie, z wyłączeniem należności, o których mowa w art. 458 i art. 459 pkt 1, w przypadku gdy funkcjonariusz otrzymał te należności w poprzednio pełnionej służbie.”;

37) w art. 140:

a) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Egzaminy, o których mowa w ust. 10 i 11, w czasie pokoju przeprowadzają odpowiednio:

- 1) rektor-komendant uczelni wojskowej – w przypadku egzaminu oficerskiego;
- 2) komendant szkoły podoficerskiej – w przypadku egzaminu podoficerskiego.”;

b) w ust. 13 wyrazy „o których mowa w ust. 9–12” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 9–11 i 12”;

c) ust. 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„17. Mianowanie żołnierza na kolejny wyższy stopień wojskowy w czasie pokoju może nastąpić na stopnie:

- 1) wojskowe szeregowych i podoficerów młodszych – po upływie 12 miesięcy od dnia poprzedniego mianowania;
- 2) oficerów młodszych – po upływie 2 lat od dnia poprzedniego mianowania;
- 3) wojskowe podoficerów starszych, oficerów starszych oraz generalskie (admiralskie) – po upływie 3 lat od dnia poprzedniego mianowania.

18. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, na stopnie wojskowe, o których mowa w ust. 17 pkt 3, żołnierz może być mianowany na kolejny wyższy stopień wojskowy przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 17 pkt 3, jednak nie krótszym niż 2 lata.”;

d) po ust. 18 dodaje się ust. 18a w brzmieniu:

„18a. Przepisy ust. 17 i 18 nie mają zastosowania do mianowania żołnierza na pierwszy stopień wojskowy w korpusie podoficerów i oficerów oraz na pierwszy stopień generalski (admiralski).”;

38) w art. 144 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Czas trwania dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej, o którym mowa w art. 143 ust. 1 lub 2 pkt 2, może zostać wydłużony w trakcie kształcenia żołnierza, o którym mowa w art. 95 ust. 4, w uczelni wojskowej przez jej rektora-komendanta i za zgodą kierownika komórki organizacyjnej właściwej do spraw kadr, jeżeli okres tego kształcenia jest dłuższy niż 11 miesięcy, nie bardziej jednak niż do dnia, w którym rozpoczyna się kolejny rok tego kształcenia.”;

39) w art. 146:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osobę, która nie ukończyła szkolenia podstawowego, nie złożyła przysięgi wojskowej lub nie zrealizowała wymaganego programu kształcenia albo programu studiów, o których mowa w art. 95, poza wyjątkami określonymi w regulaminie studiów, albo nie złożyła wniosku, o którym mowa w art. 95 ust. 5, zwalnia się z dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej i przenosi do pasywnej rezerwy.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Żołnierza, który odbywa dobrowolną zasadniczą służbę wojskową, na jego wniosek, powołuje się do:

- 1) zawodowej służby wojskowej, albo
- 2) terytorialnej służby wojskowej, albo
- 3) aktywnej rezerwy

– przy czym wniosek w tym zakresie jest rozpatrywany z uwzględnieniem potrzeb Sił Zbrojnych. Żołnierza, który odbył dobrowolną zasadniczą służbę wojskową i nie złożył wniosku, przenosi się do pasywnej rezerwy.”;

40) art. 147 otrzymuje brzmienie:

„Art. 147. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni dobrowolną zasadniczą służbę wojskową, w przypadku gdy przebieg tej służby wskazuje na szczególne zaangażowanie tego żołnierza, powołuje go na stanowisko etatowe do zawodowej służby wojskowej, uwzględniając jego wniosek i potrzeby Sił Zbrojnych.”;

41) art. 174 otrzymuje brzmienie:

„Art. 174. Żołnierz OT może być powołany do zawodowej służby wojskowej, jeżeli pełnił czynną służbę wojskową przez okres co najmniej 2 lat i uzyskał pozytywną opinię służbową.”;

42) w art. 192 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierza zawodowego wyznacza się na stanowisko służbowe, w drodze decyzji, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, w zależności od wymogów i kwalifikacji określonych w Karcie Opisu Stanowiska Służbowego, o ile istnieje obowiązek jej sporządzenia, posiadanej oceny w opinii służbowej oraz modelu przebiegu służby.”;

43) w art. 197 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych, prokuratorów do spraw wojskowych, będących w oddelegowaniu, oraz żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Wywiadu Wojskowego lub w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego.”;

44) w art. 199 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wskutek wymierzenia kary dyscyplinarnej określonej w art. 362 ust. 1 pkt 5;”;

45) w art. 200 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Żołnierza powołanego do zawodowej służby wojskowej można przenieść do dyspozycji z dniem powołania do tej służby w celu oddelegowania do pełnienia obowiązków, o których mowa w art. 209. W okresie dyspozycji żołnierzowi przysługują uposażenie i należności pieniężne według posiadanego stopnia wojskowego w najniższej grupie uposażenia określonej dla tego stopnia.”;

46) w art. 203:

a) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa żołnierz zawodowy podlega organowi określonemu przez Ministra Obrony Narodowej.”;

b) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sposób i tryb współdziałania organu, któremu żołnierz podlega podczas służby poza granicami państwa, z organami właściwymi w zakresie przyznania i wypłaty świadczeń, o których mowa w ust. 5–7;”;

47) w art. 225 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierza zawodowego można zawiesić w czynnościach służbowych w przypadku wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o nieumyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub nieumyślne przestępstwo skarbowe lub postępowania dyscyplinarnego, jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby – na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy.”;

48) w art. 226 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej określonej w art. 362 ust. 1 pkt 7;”;

49) w art. 228 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) skazania prawomocnym wyrokiem na karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności lub karę aresztu wojskowego z warunkowym zawieszeniem jej wykonania;”;

50) w art. 243:

a) w ust. 2 skreśla się wyraz „wojskowa”,

b) w ust. 3 skreśla się wyraz „wojskową”;

51) art. 244 otrzymuje brzmienie:

„Art. 244. Żołnierz AR może być powołany do zawodowej służby wojskowej, jeżeli pełnił czynną służbę wojskową przez okres co najmniej 3 lat i uzyskał pozytywną opinię służbową.”;

52) w art. 254 wprowadzenie do wyciszenia otrzymuje brzmienie:

„W celu realizacji zadań ustawowych, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1266 i 1860) oraz w art. 11, lub w celach reprezentacyjnych Siły Zbrojne mogą używać;”;

53) w art. 255:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „ust. 1 i 4”,

b) w ust. 3:

– w zdaniu pierwszym wyrazy „w ust. 2 zdanie pierwsze” zastępuje się wyrazami „w ust. 2 zdanie drugie”,

– w zdaniu trzecim:

– – wyrazy „zdanie drugie” zastępuje się wyrazami „zdanie trzecie”,

– – wyrazy „zdanie pierwsze” zastępuje się wyrazami „zdanie drugie”;

54) w art. 280 w ust. 6 po wyrazach „6–8,” dodaje się wyrazy „11,”;

55) w art. 287:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Stanowiskami, o których mowa w ust. 3, są stanowiska:

1) pilotów – zaszeregowane do grupy osobowej pilotów;

2) nawigatorów – zaszeregowane do grupy osobowej nawigatorów;

3) obsługi statków powietrznych – zaszeregowane do grupy osobowej pokładowej;

4) nurków i pletwonurków – zaszeregowane do grupy osobowej ratownictwa morskiego oraz grupy osobowej działań nurkowych;

5) w jednostkach wojsk specjalnych – zaszeregowane do grupy osobowej lądowych działań specjalnych oraz grupy osobowej morskich działań specjalnych;

6) w jednostkach wojsk powietrznodesantowych – zaszeregowane do grupy osobowej aeromobilnej.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Świadczenia opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 3, podlegają dofinansowaniu lub finansowaniu z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej, z uwzględnieniem przepisów art. 11b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.”;

- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób i schorzeń dyskwalifikujących z wykonywania zadań służbowych lub ograniczających ich wykonywanie, o których mowa w ust. 3, mając na uwadze zapewnienie możliwości wykonywania przez żołnierzy zawodowych zadań służbowych na stanowiskach służbowych o szczególnych właściwościach lub warunkach pełnienia służby, wymagających szczególnych predyspozycji zdrowotnych.”;

- 56) w art. 288:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierzom zawodowym wykonującym zadania służbowe polegające na uczestniczeniu w szkoleniach i ćwiczeniach trwających co najmniej pełną dobę i odbywanych poza stałym miejscem pełnienia służby, a także rejsach, lotach i zgrupowaniach wojskowych oraz w przypadku użycia oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych do wsparcia organów administracji publicznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych przysługują bezpłatne świadczenia zdrowotne i bezpłatne zaopatrzenie w produkty lecznicze znajdujące się w wykazach, o których mowa w art. 37 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 826 i 1733), w zakresie kategorii, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a tej ustawy, oraz leki recepturowe, a także produkty lecznicze oznaczone symbolem OTC, wyroby medyczne, wyposażenie wyrobów medycznych, systemy i zestawy zabiegowe w rozumieniu przepisów o wyrobach medycznych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 326 ust. 2.”,

- b) w ust. 23 w pkt 1 wyrazy „szkoleń poligonowych, ćwiczeń” zastępuje się wyrazami „szkoleń, ćwiczeń”;

- 57) w art. 291 w ust. 6 wyrazy „miejscem zamieszkiwania” zastępuje się wyrazami „miejscem zamieszkania”;

- 58) w art. 293:

- a) w ust. 1 wyrazy „4–6” zastępuje się wyrazami „4 i 10–11a”,

- b) w ust. 4 po wyrazach „żołnierzowi zawodowemu” dodaje się przecinek oraz wyrazy „niezależnie od warunków określonych w art. 291 ust. 1.”,

- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Świadczenie socjalno-bytowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, polega na przyznaniu żołnierzowi zawodowemu oraz jego małżonkowi i dzieciom pozostającym na jego utrzymaniu wypoczynku rodzinnego na 7-dniowych albo 14-dniowych turnusach, stosownie do wniosku żołnierza, obejmujących zakwaterowanie i wyżywienie. Z dopłaty może skorzystać żołnierz, w którego rodzinie średni miesięczny dochód na osobę, za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym żołnierz złożył wniosek o zakwalifikowanie do programu, nie przekracza 45% najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego.”,

- d) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Dopłata, o której mowa w ust. 10, przysługuje, niezależnie od warunków określonych w art. 291 ust. 1, w formie 14-dniowych turnusów, nie częściej niż dwukrotnie w okresie 24 miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym żołnierz zawodowy powrócił do kraju.”,

- e) po ust. 11 dodaje się ust. 11a i 11b w brzmieniu:

„11a. Dopłata, o której mowa w ust. 11, przysługuje niezależnie od warunków określonych w art. 291 ust. 1. Dopłata obejmuje wyżywienie i zakwaterowanie na 7-dniowych albo 14-dniowych turnusach, stosownie do wniosku żołnierza, i może być wykorzystana raz w okresie 24 miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym żołnierz spełnił warunki do przyznania tej dopłaty.

11b. Ponowne nabycie prawa do dopłaty, o której mowa w ust. 11, następuje każdorazowo, jeżeli żołnierz ponownie spełnił warunki przyznania tej dopłaty w okresie następującym po upływie co najmniej 24 miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym żołnierz poprzednio spełnił warunki do jej przyznania.”,

- f) w ust. 13 po wyrazach „przyznaje się” dodaje się wyrazy „w formie 14-dniowych kolonii i obozów w okresie letnim”;

- 59) w art. 303 w ust. 2 wyrazy „zakładu pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawcy”;

- 60) w art. 304 w ust. 3 wyrazy „zakładu pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawcy”;

61) po art. 309 dodaje się art. 309a w brzmieniu:

„Art. 309a. 1. Osobom powołanym do obowiązkowych form czynnej służby wojskowej, w tym w trybie natychmiastowego stawiennictwa, oraz osobom zwalnianym z tej służby przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejsca stawienia się i powrotu do miejsca pobytu stałego albo pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące.

2. Za koszty podróży uznaje się koszty przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego pociągami osobowymi lub pospiesznymi w klasie drugiej albo autobusowego w komunikacji zwykłej lub pospiesznej, a w przypadku braku takiego środka – koszty przejazdu najtańszym dostępnym środkiem transportu zbiorowego.

3. Zwrotu kosztów przejazdu dokonują dowódcy jednostek wojskowych na podstawie udokumentowanego oświadczenia lub w drodze wypłaty ekwiwalentu pieniężnego.

4. Szef wojskowego centrum rekrutacji, na udokumentowany wniosek osoby powołanej do obowiązkowych form czynnej służby wojskowej, uzasadniony jej trudną sytuacją materialną, może dokonać, za pokwitowaniem, wypłaty ekwiwalentu pieniężnego w celu pokrycia kosztów przejazdu związanych ze stawieniem się do tej służby, w wysokości i według zasad określonych w ust. 2 i 5.

5. Zwrot kosztów przejazdu nie przysługuje w przypadku zapewnienia bezpłatnego przejazdu lub w przypadku gdy przejazd następuje w granicach miejscowości, w której znajduje się miejsce odbywania czynnej służby wojskowej.

6. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny przejazdy na podstawie kart mobilizacyjnych i kart powołania są bezpłatne.”;

62) w art. 310 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy art. 300 ust. 1 pkt 1–3, art. 301, art. 302, art. 313, art. 315 i art. 316 stosuje się do żołnierzy pełniących służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, jeżeli przepisy dotyczące tej służby nie stanowią inaczej.”;

63) w art. 312:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenie pieniężne za każdy dzień terytorialnej służby wojskowej pełnionej rotacyjnie stanowi kwota 1/22 całkowitego miesięcznego wynagrodzenia brutto, dochodu lub przychodu dla żołnierzy rozliczających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych, o których mowa w ust. 1, pomnożona przez liczbę dni pełnienia tej służby w danym miesiącu.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy prowadzona przez żołnierza OT działalność gospodarcza w roku poprzedzającym okres pełnienia terytorialnej służby wojskowej rotacyjnie nie przynosiła dochodu lub przychodu dla żołnierzy rozliczających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych lub przynosiła straty lub gdy nie jest możliwe ustalenie wysokości dochodu lub przychodu dla żołnierzy rozliczających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych uzyskiwanego przez żołnierza z prowadzonej działalności gospodarczej albo wysokości utraconego wynagrodzenia ze stosunku pracy, świadczenie pieniężne przysługuje mu w kwocie wynikającej z podzielenia przez 22 minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w okresie pełnienia terytorialnej służby wojskowej rotacyjnie, i następnie pomnożenia przez liczbę dni pełnienia tej służby.”;

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb ustalania i wypłacania świadczenia pieniężnego żołnierzom OT oraz żołnierzom AR i żołnierzom PR, uwzględniając potrzebę rekompensaty utraconego wynagrodzenia, dochodu albo przychodu dla żołnierzy rozliczających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych oraz konieczność zapewnienia sprawności i szybkości postępowania.”;

64) w art. 319 w ust. 4 po wyrazie „oświadczenia” dodaje się wyrazy „lub w drodze wypłaty ekwiwalentu pieniężnego”;

65) w art. 331 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb udzielania urlopów żołnierzom niebędącym żołnierzami zawodowymi w służbie wojskowej, odwoływania z urlopu lub jego przedłużania, wymiar urlopów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, oraz sytuacje, w których udziela się urlopu okolicznościowego, uwzględniając konieczność umożliwienia zróżnicowania wymiaru urlopów w zależności od rodzaju służby wojskowej lub charakteru wykonywanych zadań na stanowisku służbowym lub w ramach pełnionej funkcji oraz wyjątkowy charakter odwoływania żołnierzy z urlopu lub jego przedłużania.”;

66) w art. 376 w ust. 2 wyrazy „zakładu opieki zdrowotnej” zastępuje się wyrazami „podmiotu leczniczego”;

- 67) w art. 377 w ust. 1 wyrazy „Dowódca jednostki wojskowej, a za jego zgodą również wojskowy organ porządkowy lub Żandarmeria Wojskowa” zastępuje się wyrazami „Dowódca jednostki wojskowej lub upoważniony przez niego żołnierz zawodowy albo wojskowy organ porządkowy, a za ich zgodą również Żandarmeria Wojskowa”;
- 68) w art. 398 w ust. 5 wyrazy „art. 390” zastępuje się wyrazami „art. 393”;
- 69) w art. 403:
- a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) dokumenty dotyczące sprawy o wznowienie postępowania dyscyplinarnego;”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. W karcie wyróżnień żołnierza zamieszcza się:
 - 1) dane wyróżnionego: stopień wojskowy, imię i nazwisko, imię ojca i numer PESEL;
 - 2) opis zasługi, kryterium lub przesłanki będące podstawą albo warunkiem udzielenia wyróżnienia;
 - 3) informację o rodzaju udzielonego wyróżnienia, z wyjątkiem informacji o udzieleniu wyróżnienia, o którym mowa w art. 424 ust. 1 pkt 1;
 - 4) oznaczenie przełożonego, który udzielił wyróżnienia;
 - 5) numer i datę wydania rozkazu lub decyzji, w których stwierdzono udzielenie wyróżnienia, oraz oznaczenie organu, który je wydał;
 - 6) adnotacje o realizacji wyróżnienia udzielonego żołnierzowi i zapoznaniu żołnierza z kartą wyróżnień, a także podpis osoby dokonującej wpisu w karcie wyróżnień.”;
 - c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób i tryb prowadzenia ewidencji wyróżnień, wzór rozkazu lub decyzji, w których stwierdza się udzielenie wyróżnienia, wzór karty wyróżnień żołnierza oraz sposób zapoznawania z nią wyróżnionego żołnierza, a także okres jej przechowywania,
 - 2) sposób prowadzenia i dokumentowania akt postępowania dyscyplinarnego oraz obieg dokumentacji dyscyplinarnej, a także okres ich przechowywania,
 - 3) wzory dokumentów należących do ewidencji dyscyplinarnej innych niż wymienione w pkt 1 oraz kategorie osób upoważnionych do ich prowadzenia, ewidencjonowania oraz przetwarzania ze wskazaniem sposobu ich obiegu oraz gromadzenia– zapewniając ochronę przed nieuprawnionym ujawnieniem danych zawartych w dokumentacji oraz z uwzględnieniem warunków pełnienia czynnej służby wojskowej, w tym po ogłoszeniu mobilizacji, w stanach nadzwyczajnych, w czasie wojny, a także podczas wykonywania zadań służbowych w strefie działań wojennych oraz w przypadku użycia Sił Zbrojnych poza granicami państwa, jak również udziału w sytuacjach kryzysowych.”;
- 70) w art. 407:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji przez szefa instytucji krajowej przysługuje odwołanie do Ministra Obrony Narodowej.”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Wyższy przełożony dyscyplinarny odmawia przyjęcia odwołania, w drodze postanowienia, jeżeli odwołanie jest niedopuszczalne lub zostało wniesione po terminie. Minister Obrony Narodowej lub Naczelny Dowódca Sił Zbrojnych odmawia przyjęcia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w drodze postanowienia, jeżeli wniosek jest niedopuszczalny lub został wniesiony po terminie. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne. Przepis stosuje się odpowiednio do odmowy przywrócenia terminu.”;
- 71) w art. 408 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej;”;
- 72) w art. 411 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister Obrony Narodowej, Naczelny Dowódca Sił Zbrojnych albo wyższy przełożony dyscyplinarny po rozpatrzeniu odwołania albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wydaje orzeczenie o:”;

73) w art. 432:

a) w ust. 1 po pkt 9a dodaje się pkt 9b w brzmieniu:

„9b) dodatkowe świadczenie motywacyjne;”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenie motywacyjne ani dodatkowe świadczenie motywacyjne nie są dodatkami o charakterze stałym ani nie wchodzą w skład uposażenia stanowiącego podstawę obliczenia należności pieniężnych z tytułu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.”;

74) w art. 437 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Żołnierz powołany do zawodowej służby wojskowej do czasu objęcia pierwszego stanowiska służbowego otrzymuje uposażenie zasadnicze w wysokości najniższej stawki uposażenia w posiadanym stopniu wojskowym.

1b. Żołnierz po zakończeniu pełnienia zawodowej służby wojskowej na czas kształcenia do czasu objęcia pierwszego stanowiska służbowego otrzymuje uposażenie zasadnicze w wysokości najniższej stawki uposażenia w posiadanym stopniu wojskowym.”;

75) w art. 445 w ust. 10 wyrazy „ćwiczeniach i szkoleniach poligonowych” zastępuje się wyrazami „szkoleniach i ćwiczeniach”;

76) po art. 449a dodaje się art. 449b w brzmieniu:

„Art. 449b. 1. Niezależnie od świadczenia motywacyjnego, o którym mowa w art. 449, Minister Obrony Narodowej, w przypadkach uzasadnionych wyjątkowymi warunkami pełnienia służby, miejscem jej pełnienia, jej właściwością lub kwalifikacjami żołnierza zawodowego, w sytuacji wykonywania zadań o szczególnie istotnym charakterze dla Sił Zbrojnych, w tym w skróconych terminach ich realizacji, niezależnie od czasu pełnienia przez żołnierza służby wojskowej, może przyznać żołnierzowi zawodowemu, w formie decyzji, dodatkowe świadczenie motywacyjne, określając jego wysokość i czas jego otrzymywania.

2. Dodatkowego świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się, a przyznane cofa się, żołnierzowi zawodowemu:

- 1) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne, dyscyplinarne lub o odpowiedzialności zawodowej – do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
- 2) ukaranemu karą dyscyplinarną – do czasu jej zatarcia;
- 3) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzona – przez okres 1 roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, przepis art. 456 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Dodatkowego świadczenia motywacyjnego nie wypłaca się za okres:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego lub opiekuńczego;
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, wymienionych w art. 457;
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania;
- 4) zwolnienia z zajęć służbowych, o którym mowa w art. 276 ust. 1 pkt 1 i 3–6 oraz art. 284 ust. 1;
- 5) innej nieobecności trwającej co najmniej 1 miesiąc kalendarzowy.

5. Jeżeli po przyznaniu dodatkowego świadczenia motywacyjnego wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 2 lub 4, wstrzymanie wypłaty dodatkowego świadczenia motywacyjnego następuje z dniem zaistnienia tych okoliczności. Wstrzymanie wypłaty świadczenia motywacyjnego następuje w formie dokumentu wydawanego dla celów ewidencyjnych przez dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe lub wykonuje obowiązki w ramach dyspozycji.

6. Do ustalania wysokości dodatkowego świadczenia motywacyjnego przepis art. 435 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

77) w art. 468:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w art. 207, przysługują uposażenie i należności, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz 50% należności, o której mowa w ust. 4.”;

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1 i 2 oraz art. 207, przebywającemu w strefie działań wojennych przysługuje dodatek wojenny.

6. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1 i 2 oraz art. 207, mogą być przyznane inne należności pieniężne, odpowiednio do warunków pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa.”,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb przyznawania i wypłacania należności, o których mowa w ust. 3 i 4,
- 2) mnożniki stawek dodatku bazowego zagranicznego przyjmowanego dla celów obliczenia należności dla członków służby zagranicznej wykonujących zadania poza granicami państwa stosowane przy obliczaniu wysokości należności, o której mowa w ust. 3 pkt 1,
- 3) mnożniki najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego przyjmowane dla celów obliczenia wysokości należności, o której mowa w ust. 4,
- 4) sposób i tryb oraz zakres zwiększania mnożników, o których mowa w pkt 2 i 3,
- 5) wysokość jednorazowego zasiłku adaptacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2,
- 6) wysokość oraz sposób i tryb przyznawania i wypłacania dodatku wojennego, o którym mowa w ust. 5,
- 7) rodzaje, wysokość oraz tryb przyznawania i wypłacania innych należności pieniężnych, o których mowa w ust. 6

– z uwzględnieniem przypadków, w których następuje wyznaczenie, a w których skierowanie żołnierza do pełnienia służby wojskowej poza granicami państwa, jak również konieczności zapewnienia sprawności postępowania i walut, w których należności będą wypłacane, oraz z uwzględnieniem charakteru i warunków pełnienia służby poza granicami państwa.”;

78) w art. 471 w ust. 2 uchyla się pkt 3;

79) art. 474 otrzymuje brzmienie:

„Art. 474. Żołnierzowi skierowanemu do wykonywania zadań służbowych poza stałym miejscem odbywania służby przysługują należności za podróże służbowe. Do należności stosuje się odpowiednio przepisy art. 445 ust. 7–14 oraz przepisy wydane na podstawie art. 445 ust. 15.”;

80) w art. 477:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) został zwolniony ze służby wojskowej, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 146 ust. 1 pkt 2;”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prawo do uposażenia żołnierzy odbywających dobrowolną zasadniczą służbę wojskową zwolnionych z tej służby w przypadku, o którym mowa w art. 146 ust. 1 pkt 2, wygasa z dniem tego zwolnienia.”;

81) po art. 490 dodaje się art. 490a w brzmieniu:

„Art. 490a. Do ustalania organu właściwego w sprawach określonych w przepisach niniejszego rozdziału przepisy art. 470 stosuje się odpowiednio.”;

82) art. 508 otrzymuje brzmienie:

„Art. 508. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) wypadku – należy przez to rozumieć nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, pozostające w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej, z wyjątkiem terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie, które zaszło podczas:
 - a) wykonywania obowiązków służbowych albo poleceń przełożonych,
 - b) wykonywania czynności w interesie służby wojskowej, nawet bez polecenia przełożonych,
 - c) ratowania ludzi z grożącego niebezpieczeństwa albo ratowania mienia przed zniszczeniem lub zagarnięciem,

- d) udziału w pościgu lub ujęciu osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa albo ochroną innych osób przed napaścią,
- e) odbywania drogi do miejsca i z miejsca wykonywania czynności określonych w lit. a i b
– lub w związku z tymi czynnościami;
- 2) drodze do miejsca i z miejsca wykonywania czynności, drodze z miejsca zamieszkania do jednostki wojskowej i z powrotem albo drodze na urlop lub przepustkę i z powrotem – należy przez to rozumieć drogę najkrótszą i nieprzerwaną, z tym że nie uważa się, że droga została przerwana, jeżeli przerwa była życiowo uzasadniona i jej czas nie przekraczał granicy potrzeby, a także wówczas, gdy droga, nie będąc drogą najkrótszą, była najdogodniejsza ze względów komunikacyjnych.”;
- 83) w art. 509 w ust. 4 wyrazy „w art. 508 pkt 3 i 4” zastępuje się wyrazami „w art. 508 pkt 1 lit. c i d”;
- 84) w art. 513 w pkt 2 w lit. a w tiret pierwszym i drugim wyrazy „w art. 508 pkt 3 i 4” zastępuje się wyrazami „w art. 508 pkt 1 lit. c i d”;
- 85) w art. 541 w ust. 6 po wyrazach „w ust. 5 pkt 1 lit. a” dodaje się wyrazy „i b”;
- 86) w art. 545:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Organami właściwymi do wydawania rozkazów personalno-mobilizacyjnych w czasie pokoju są:
- 1) Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do stanowisk służbowych o stopniach etatowych pułkownika (komandora) i generałów (admirałów) oraz stanowisk, na które wyznacza na podstawie przepisów odrębnych ustaw;
 - 2) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego – w odniesieniu do pozostałych stanowisk służbowych korpusu oficerów;
 - 3) dowódca jednostki wojskowej – w odniesieniu do stanowisk służbowych korpusu podoficerów i szeregowych.”;
- b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. Rozkaz personalno-mobilizacyjny dotyczący nadania lub unieważnienia przydziału mobilizacyjnego żołnierzowi zawodowemu na stanowisko w jednostce wojskowej innej niż ta, w której pełni służbę, wydaje właściwy organ, któremu podlegają obie te jednostki.”;
- 87) w art. 556 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej określonej w art. 362 ust. 1 pkt 7;”;
- 88) w art. 564 po wyrazach „o których mowa w” dodaje się wyrazy „art. 563”;
- 89) w art. 600 w ust. 7 wyrazy „22 stycznia 1999 r.” zastępuje się wyrazami „5 sierpnia 2010 r.”;
- 90) w art. 651 w ust. 2 w pkt 4 wyrazy „w art. 28a ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w art. 28a ust. 1”;
- 91) w art. 659 w ust. 10 w pkt 5 skreśla się wyrazy „ust. 1”;
- 92) po art. 798 dodaje się art. 798a w brzmieniu:
- „Art. 798a. Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie podlegały obowiązkowi pełnienia służby wojskowej ze względu na wiek, uznaje się za osoby niepodlegające obowiązkowi pełnienia służby wojskowej w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.”.
- Art. 11.** Żołnierze zwolnieni z zawodowej służby wojskowej na skutek wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez organ wojskowy lub upływu okresu pozostawania w rezerwie kadrowej, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy posiadali uprawnienie do nabycia lokalu mieszkalnego na podstawie art. 79 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują uprawnienie do wykupu lokalu mieszkalnego na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.
- Art. 12.** 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:
- 1) art. 48d ust. 17 i art. 53 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 48d ust. 17 i art. 53 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

- 2) art. 35 ust. 2, art. 48 ust. 4, art. 63 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 102, art. 107, art. 287 ust. 6, art. 312 ust. 11, art. 331 ust. 9 i art. 403 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 10 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 35 ust. 2, art. 48 ust. 4, art. 63 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 102, art. 107, art. 287 ust. 6, art. 312 ust. 11, art. 331 ust. 9 i art. 403 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 10 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 78b ust. 2 i art. 78d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 78b ust. 2 i art. 78d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3,
- 2) art. 127 ust. 18 ustawy zmienianej w art. 10 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 127 ust. 18 ustawy zmienianej w art. 10

– nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 49 ust. 3 i 4 oraz art. 54a ust. 5 ustawy uchylonej w art. 823 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 10 i utrzymane przez nią w mocy nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 75 i art. 78 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 10 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 24 ust. 8, art. 102 ust. 10 i art. 137c ust. 6 ustawy uchylonej w art. 823 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 10 i utrzymane przez nią w mocy nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 203 ust. 8, art. 468 ust. 10 i art. 78 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 10 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych.

4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 1–3 oraz art. 29 ust. 8 ustawy uchylonej w art. 823 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 10 i utrzymane przez nią w mocy nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 27 ust. 2 pkt 1–3 oraz art. 86 ustawy zmienianej w art. 10, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*